

Nedělník Adama B. Bartoše (94): Vlastenecké primárky

narodnidemokracie.cz/nedelnik-adama-b-bartose-94-vlastenecke-primarky

26. 7. 2022

Vážené a milé čtenářky mého nedělníku, vážení a milí čtenáři. To, že můj nedělník čtete opět až po čtrnácti dnech, není tentokrát způsobeno mojí „dovolenou“, jako spíše tím, co po dovolené přišlo. Spousta nahromaděné práce a hlavně – komunální volby. Minulý týden se podávaly kandidátky a já finišoval, takže jsem se rozhodl nedělník vypustit. A protože je dnes (v pondělí) poslední možnost kandidátky doplnit, pracoval jsem celý uplynulý týden (a víkend) na tom, aby byla kompletní. Proto ta odmlka.

Chtěl bych při té příležitosti poděkovat všem, kteří se svojí účastí na kandidátce souhlasili a těm, kteří mi s jejím zaplněním pomáhali, tedy těm, kteří sehnali další kandidáty nebo mi byli nápomocni v administrativě s tím spojené. Rozumím i těm, kteří z různých důvodů na kandidátku jít nemohli.

I když to byla tak trochu úmorná dřina, jsem také rád, že jsem po dlouhé době viděl staré známé, byť jsme mohli prohodit jen pár slov – na víc nebyl čas. Určitě si to ale vynahradíme v budoucnu, půjdeme na pivo / víno a pokecáme v klidu, beze spěchu. S některými jsme se kvůli covidu a neustálým výjimečným stavům viděli po několika letech. A je dobré vědět, že o sobě stále víme a když je potřeba, dokážeme zabrat. Z voleb obecně jsem už vstrízlivěl a nečekám zázraky, ale berte to spíše jako „cvičení“. Vždy je dobré prověřit, zda jsme schopni se sšikovat, než abychom na vše rezignovali. Takže ještě jednou díky všem, toto cvičení jsme zvládli...

Přesto bych dnes rád psal i o jiných volbách, než jen těch komunálních. A totiž – o prezidentských. Ty budou hned vzápětí – v lednu. Mám k tomu pár poznámek.

Na jednu stranu je těžké se k nim vyjadřovat, když ještě nejsou známi kandidáti. O některých se mluví, i když se k tomu oni sami ještě pořádně nevyjádřili a dokonce se už umísťují v průzkumech, aniž by svoji kandidaturu veřejně potvrdili. Jiní, kteří ji ohlašovali, z ní postupně vycouvali. Zase další, kteří před časem vzbudili určitý ohlas, se najednou v průzkumech objevují na jejich chvostu. A některá další jména se ještě určitě vyloupnou. Analytický tým Národní demokracie například zjistil, že do čtrnácti dnů ohlásí kandidaturu Robert Šlachta...

K tomu udělám jednu poznámku. Musím. Bude osobně laděná, to nepopírám. Někteří voliči volili Příkladu Roberta Šlachty v domnění, že je to „nové koště“, „nová krev“, „nová strana“ či co já vím nového. Někteří lidé mají obsedantní potřebu uvěřit všemu, co se vydává za nové, i když je to jen stará veteš. Jiní mohli Šlachtu volit z důvodu, že existovaly informace o tom, že tato volební formace byla podporována Babišem jako jeho „béčko“, se kterým by případně vládnul (nebo alespoň proto, aby odebrala hlasy protivníkům). I kdyby to byla pravda, neznamená to, že Šlachta na Hrad je dobrý

nápad. Už třeba jen proto, že Šlachta je příliš spojen s bandou kolem Bradáčové a dalšími postavičkami, co chodí na kávičku na americké velvyslanectví.

A ta moje osobně laděná poznámka – všem, co se mne na Šlachtu ptají, odpovídám, že já v něm mám jasno. Člověk, který před pár lety podepsal příkaz o mém sledování policií – mám ten papír s jeho podpisem coby ředitele ÚOOZ ve svém spisu (jako bych byl nějaký nebezpečný zločinec) – takový člověk je pro mne pól. Pokud místo řešení skutečného organizovaného zločinu, jak je uvedeno v názvu úřadu, kterému šéfoval, špicluje režimu nepohodlné politiky, evidentně svoji funkci nezvládal a nemá co vyprávět o tom, jak s těmi mafiány zatočí a že on je nějaká spravedlnost, která si na všechny došlápne. Je to směšná figurka, která „řeší“ jen tehdy, když to potřebují naši transatlantičtí „partneři“, a organizovaný zločin neřeší vůbec. A aby vyvíjel alespoň nějakou činnost, tak nechává sledovat a odposlouchávat vlastence. Dál se o něm nebudu zmiňovat, protože ani o Šlachtovi jsem nechtěl psát. Ostatně – Šlachta se mezi vlastenci odepsal minimálně od chvíle, když řekl, že o EU a NATO (rozuměj – o odchodu z nich) se vůbec nebudeme bavit. Takže se nebudeme bavit ani my o něm...

Chci se spíše věnovat těm kandidátům na prezidenta, kteří se řadí (nebo by se alespoň rádi řadili) k alternativě, nebo kteří by rádi hlasy alternativy získali, i když s ní nemají příliš společného. Ale není mým úkolem tyto kandidáty soudit, rozhodl jsem se, že budu spíše jejich počínání bedlivě sledovat, než nějaký soud vynesu. Nikoho neodepisuji a nikoho také dopředu neupřednostňuji.

Uznávám také, že jich je nezvykle dost. Budu namátkou vzpomínat: Alena Vitásková, Josef Skála, Jakub Olbert, Hynek Blaško, Petr Hannig apod. Možná jsem na někoho zapomněl, možná se ještě někdo objeví. Minimálně těchto pět bude o hlasy alternativy usilovat (pokud se ale voleb vůbec zúčastní, protože musejí sehnat dostatečný počet podpisů, aby vůbec mohli kandidovat). Budou také tací, kteří s alternativou nemají zbla společného, ale budou se jí snažit zalíbit

(typickým příkladem je Karel Janeček, který svým vystupováním proti očkování dětí určitou část alternativy před časem pobláznil a šikovně si omotal kolem prstu například Dana Landu). O těch ale nyní nemluví.

A ještě jednu poznámku musím učinit – kdysi jsem tu „kacířsky“ navrhl, že by byl dobrým kandidátem Václav Klaus. To ale bylo ještě před událostmi na Ukrajině. Zatímco vůči očkování zaujímal Václav Klaus st. rozumný postoj, jeho alibistické výroky po 24. únoru mne hluboce zklamaly. Až jsem si říkal, že jsem se v něm přepočítal. Je pravda, že posléze některé své výroky korigoval, ale už bylo pozdě. Ukázalo se, že ani Václav Klaus nemá odvahu některé věci pojmenovat správně (i když v mnoha jiných případech se mu to dařilo úspěšně, což se mu musí nechat). Dokonce bych mohl říci, že neměl ani odvahu o některých věcech prostě nemluvit, pomlčet. Musel si prostě demonstrativně „umýt ruce“, což mnoho lidí vlasteneckého smýšlení považovalo za zbytečné. Nakonec se ale prezidentského klání podle všeho účastnit nebude, takže nemá smysl uvažovat nad tím, zda by byl kandidátem dobrým, lepším či nejlepším, jak jsem kdysi uvažoval...

Ale zpět k té řadě „vlasteneckých“ kandidátů, kteří cílí na podobné voliče, i když samozřejmě nemají zkušenosti a „váhu“ Václava Klause. Je to trochu nezvyk si je představit na pomyslném prezidentském křesle, ale alespoň mají v hlavě všech pět pohromadě. Až na to, že jich je poměrně dost...

Někdo by si totiž mohl říci, že to je špatně, když jich je tolik. Že se nedomluvili, že je scéna roztříštěná, že si vzájemně seberou hlasy a kdesi cosí. Znáte to. Tyto lamentace jsou snad nejčastějším povzdechem vlastenců, když přijde na kritiku vlastních řad. Ale zkusme se na to podívat i z druhé strany. A začneme – poněkud nečekaně – od našich ideových nepřátel.

Alespoň já jsem se vždy divil, proč pravdoláska dělá takovou chybu, když nasazuje do prezidentské volby tolik kandidátů, kteří si své hlasy vzájemně požerou. Je to tak v každých volbách prezidenta. Všichni ti, co se v pravdoláskařských kruzích těší nějaké vážnosti, kandidují. Někdy to skutečně vypadá, jakoby se nedomluvili a kandidovali proti sobě. Dílem to tak skutečně je, protože ani havlistické hnízdo není jednotné a různé frakce se v něm přetahují o moc. A dílem si – po čase – myslím, že to vlastně ze strany jejich loutkovodičů není vůbec špatný tah. Nejde jen o to, že vyšlou do souboje vícero kandidátů, takže je větší šance, že někdo z nich uspěje (tedy pověstné naklazení vajíček do více košíků, aby byla větší šance, že vajíčka přežijí, než kdyby byla v jednom košíku, který by se převrhl). Možná je to naopak záměr, který by se dal popsat jako „primárky“...

Ano, havlisté nasazují vícero kandidátů, aby se v této pomyslné „vnitrostranické“ soutěži ukázalo, kdo z nich je nejlepší, nejsilnější, má nejlepší PR nebo dovede sehnat nejvíce peněz, zkrátka, kdo má největší šance získat hlasy voličů. Na toho potom vsadí. Sami jsme přece v minulosti viděli, že se jejich sázení na svého koně vyvíjelo v čase – a to poměrně nečekaně. Například Jan Fischer, který byl považován za jejich favorita, byl nakonec odkopnut a byl nečekaně podpořen Karel Schwarzenberg. Minule jsme zase viděli, že havlisté nakonec v dobré víře vsadili na intelektuála Drahoše (a odepsali různé další své kandidáty), i když ani to jim nakonec nebylo platné. To, co jsem vždy považoval za jejich skandální chybu, nyní vnímám jako šikovný tah – test bojem. Vyšlou své kandidáty, nechají je v tom plavat a sledují, kdo z nich si nejlépe vede. Na toho potom vsadí.

Myslím, že bychom se z toho mohli poučit (nebo se tím alespoň uklidnit), když některým z nás připadá, že je „vlasteneckých“ kandidátů zase nějak přešlá a že si budou vzájemně škodit a proč si – do prkvančic – nemohli sednout za jeden stůl a dohodnout se jako normální lidé, že? Ne, je to tak dobře. I mezi nimi totiž probíhají „vlastenecké“ primárky. A nechme je probíhat.

Nejde jen o třibení názorů, o to, aby se předvedli, jak jsou dobří řečníci, jak si vedou v debatách apod., ale jde i o mnohem přízemnější věci. Přízemní věci, které ale nakonec ve finále rozhodnou o tom, zda se vůbec prezidentského klání zúčastní. Ono se totiž zatím zdá, že jich je moc, ale jen málokdo z nich sežene potřebné podpisy, aby mohl kandidovat. I o tom jsou tyto „primárky“. Kdo se ukáže jako neschopný sehnat hlasy, ze hry vypadne. A nejde jen o to sehnat hlasy 50 tisíc občanů. Když kandidoval Petr Hannig, velice záhy jsme vyhodnotili, že sehnat podpisy by se v tak brzké době a s minimem lidských a finančních zdrojů, které jsme měli k dispozici, nepodařilo. Nakonec Petr Hannig sehnal podpisy poslanců. Poradil si jinak a prokázal svoji schopnost se o funkci porvat, byť nakonec skončil jako předposlední. Ne všichni z těch, kteří dnes chtějí kandidovat na prezidenta, nakonec potřebné podpisy seženou. Tím se mnohé vyřeší. Co vím, nejlépe si ve shánění podpisů zatím vede Alena Vitásková...

Ale nechci, abychom už nyní vsadili na jednoho koně. Ba naopak. Pošleme, my, vlastenci, do boje více kandidátů. Podepište kandidaturu klidně všem těm, které jsem zmiňoval, ať se předvedou, ať dostanou šanci, ať mohou kandidovat, ať jsou v debatách, ať představí svůj program. A pak vsadíme i my na nejlepšího...

Národní demokracie zatím nikoho konkrétního nepodporuje, i když některým prezidentským kandidátům podpisy pomáhá sbírat. Často totiž dostávám dotaz, koho podpoříme. Odpovídám na to, že je brzy. Že se právě i záhy ukáže, kdo vůbec je schopen splnit podmínky kandidatury a kdo to takzvaně „nedá“. Možná nám nakonec nezbyde, než podpořit toho, kdo ty podpisy skutečně byl schopen získat – a možná budeme mít jen jednoho vlasteneckého kandidáta. Možná jich bude víc a pak se budeme rozhodovat podle toho, jaké názory bude prezentovat, až bude na obrazovkách televizí či v různých debatách.

Čili – berme to jako vlastenecké primárky. Nikdo nový se asi nevyhloupne a v blízké době se ukáže, kdo byl vůbec schopen se kandidatury zúčastnit. Podle toho uvidíme. Do té doby – dejme jim

všem šanci...

Asi toto jsem měl dnes na srdci

Opatrujte se a užívejte léta

Adam B. Bartoš

předseda Národní demokracie

PS a na závěr něco k pousmání:

Ten pocit, když si myslíš, že něco řídíš...

[Předošlý příspěvek](#) [Další příspěvek](#)